

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Komisja do Spraw Deregulacji
DER.016.15.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu Komisja do Spraw Deregulacji wnosi projekt ustawy:

- zmieniającej ustawę o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Ryszard Petru.

Przewodniczący Komisji

(-) Ryszard Petru

PROJEKT

U S T A W A

z dnia .....

zmieniająca ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 516) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia:

--wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „30 kwietnia 2026 r.”,

--wyrazy „nie wcześniej niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie wcześniej niż 30 października 2026 r.”,

- w pkt 1 wyrazy „60 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „66 miesięcy od dnia 30 kwietnia 2026 r.”,

- w pkt 2 wyrazy „6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „12 miesięcy od dnia 30 kwietnia 2026 r.”,

b) w ust. 3:

- wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,

- wyrazy „z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „z upływem 30 października 2026 r.”,

- wyrazy „wejściu w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „dniu 30 kwietnia 2026 r.”,

c) w ust. 5:

- wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”

- wyrazy „w art. 7 ust. 8a” zastępuje się wyrazami „w art. 7 ust. 8a - 8b”;

2) w art. 11:

a) w ust. 1:

- wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,
- po wyrazach „zgodnie z art. 7 ust. 8c¹ ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „lecz nie więcej niż 3 000 000 zł”,

b) w ust. 3:

- wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,
- wyrazy „z terminem przyłączenia późniejszym niż 3 lata od dnia wejście w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „z terminem przyłączenia po dniu 30 kwietnia 2029 r.”,
- po wyrazach „kwoty określonej w art. 7 ust. 8c¹ ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „lecz nie więcej niż 3 000 000 zł”,
- wyrazy „w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „do dnia 30 kwietnia 2027 r.”,

c) w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „warunki przyłączenia tracą ważność” zastępuje się wyrazami „umowa o przyłączenie wygasa z mocy prawa”;

3) w art. 13:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem 15 października 2026 r.”,
- w pkt 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „30 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „30 miesięcy od dnia 30 października 2026 r.”,
- w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „42 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „42 miesiące od dnia 30 października 2026 r.”,
- w pkt 3 wyrazy „60 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „60 miesięcy od dnia 30 października 2026 r.”,

b) w ust. 2 po wyrazach „składa się w wysokości połowy kwoty określonej w art. 7 ust. 2ⁱ pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „lecz nie więcej niż 6 000 000 zł”;

- 4) w art. 14:
- a) w ust. 1:
- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 15 października 2026 r.”,
  - w pkt 1 wyrazy „6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „6 miesięcy od dnia 30 października 2026 r.”,
  - w pkt 2 wyrazy „3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „3 miesiące od dnia 30 października 2026 r.”,
- b) w ust. 2 wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,
- c) w ust. 3 po wyrazach „składa się w wysokości połowy kwoty określonej w art. 7 ust. 2ⁱ pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „lecz nie więcej niż 6 000 000 zł”;
- 5) w art. 38 w pkt 2 wyrazy „które wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia” zastępuje się wyrazami „które wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2026 r. z mocą od dnia 30 kwietnia 2026 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel ustawy

Celem projektu ustawy jest usunięcie problemów interpretacyjnych wynikających z przepisów ustawy z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw [Dz.U. z 2026 r., poz.516], zwanej dalej „ustawą zmieniającą” co do terminów obowiązywania przepisów wskazanych w art. 38 pkt 2 ustawy zmieniającej tj. art. 9 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt 1 oraz ust. 5, art. 11 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt 1 i 3, art. 13 oraz art. 14, które w obecnym brzmieniu ustawy „wchodzą w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia” tj. od dnia 15 października 2026 roku.

Efektem 6-miesięcznego *vacatio legis* stało się powstanie luki w okresie obowiązywania przepisów przejściowych względem podmiotów znajdujących się na najbardziej zaawansowanym etapie procesu przyłączeniowego, do których, w obecnym brzmieniu ustawy, w okresie po dniu 30 kwietnia 2026 roku do dnia 15 października 2026 roku nie znajdują zastosowania przepisy ustawy zmieniającej dot. zaliczek, zabezpieczeń oraz terminów tzw. „kamieni milowych”, a przepisy dotychczasowe ustawy prawo energetyczne.

Tym samym na skutek błędnego sformułowania oraz interpretacji w ustawie zmieniającej okresu 6 miesięcy poprzez umieszczenie go w ustawie zmieniającej jako terminu wejścia w życie ustawy po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia, a nie dla kwalifikacji sytuacji prawnej podmiotów wskazanych w art. 13 i art. 14 ustawy oraz wydłużenia terminów realizacji obowiązków wskazanych w art. 9 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt 1 oraz ust. 5, art. 11 ust. 1, 3 i ust. 4 pkt 1 i 3, art. 13 oraz art. 14 ustawy zmieniającej doszło do problemów z interpretacją i zastosowaniem przepisów ustawy zmieniającej. Wykładania celowościowa ustawy zmieniającej zastępowana jest przez operatorów sieciowych w ich komunikatach wykładnią literalną, która nie uwzględnia pierwotnego celu i źródła dodatkowego terminu 6 miesięcy przyznanego podmiotom przyłączanym zgodnie z intencjami wnioskodawcy Ministra Energii i ustawodawcy wyrażanymi w toku procesu legislacyjnego. Zastosowana przez operatorów sieciowych wykładnia nie wyjaśnia kompleksowo wszystkich wątpliwości, które pojawią się w toku stosowania przepisów przejściowych ustawy zmieniającej.

Błędne interpretacje terminu „wejście w życie ustawy” niweczy sens i istotę ustawy zmieniającej, co wprost przekłada się na konsekwencje w zakresie wysokości kwot i terminów

na dokonanie wpłat zaliczek i zabezpieczeń, a także realizacji kamieni milowych. Prezentowana przez operatorów sieciowych interpretacja stanowi bezpośrednie zagrożenie dla utrzymania ciągłości prowadzonych procesów inwestycyjnych przez przyłączane podmioty. Potwierdzeniem poważanych wątpliwości i ich negatywnego wpływu na rynek jest fakt, iż operatorzy sami zastrzegają w swoich komunikatach i oficjalnych wypowiedziach, że przedstawiana przez nich interpretacja może być błędna i może się zmienić, co dodatkowo dowodzi zaistniałej niepewności regulacyjnej, której skutkiem jest chaos projektowy i decyzyjny. Ostateczne istotne konsekwencje finansowe i biznesowe powyższego ponoszą podmioty przyłączane, które będą zobowiązane w terminie do dnia 15 października 2026 r. do wniesienia zaliczek i zabezpieczeń w pełnej, a nie obniżonej do ¼ wysokości, zgodnie z przepisami art. 9 i art. 11 przepisów przejściowych ustawy zmieniającej, a po tym terminie realizacji kamieni milowych m.in. w zakresie dostarczania ostatecznych pozwoleń na budowę bez uwzględnienia dodatkowych 6 miesięcy uzgodnionych w procesie legislacyjnym dla podmiotów, których najsilniej dotknęła nowa ustawa w procesie ich przyłączenia do sieci.

Skoro zatem obecne brzmienie ustawy zmieniającej budzi tak wiele kontrowersji jedynym skutecznym i właściwym sposobem na ich usunięcie jest zmiana przepisów ustawy zamieniającej, z której skorzystają wszyscy uczestnicy rynku, zarówno podmioty przyłączane, jak i operatorzy sieciowi.

W projekcie ustawy zastosowano - jako usuwający wszelkie wątpliwości interpelacyjne - taki sposób korekty przepisów przejściowych ustawy zmieniającej, który wskazuje konkretne daty dla oceny zdarzeń prawnych i sytuacji podmiotów przyłączanych co do uzyskania warunków przyłączenia oraz terminu zawarcia umowy o przyłączenie, jak również konkretne daty dla obliczenia terminu realizacji obowiązków w zakresie dostarczenia ostatecznych pozwoleń na budowę.

2. Szczegółowe uzasadnienie proponowanej zmiany przepisów ustawy zmieniającej:

Ad. pkt 1 lit. a

Propozycja projektu zmiany ustawy zamieniającej zastępuje termin „wejścia w życie ustawy” oraz wszystkich terminów liczonych w miesiącach rozpoczynających swój bieg od terminu „wejścia w życie ustawy” na konkretne daty celem usunięcia wszelkich wątpliwości co do obliczenia tych terminów. Tym samym obliczania te następują w oparciu o zdarzenie pewne

niebudzące wątpliwości. Powyższa technika oddaje istotę ustalenia terminu wejścia w życie przepisów i ich zastosowania przez podmioty będące adresatami norm prawnych wyrażonych w tych przepisach.

Zamiana terminu „wejścia w życie ustawy” na dzień 30 kwietnia 2026 roku w treści art. 9 ust. 1 i 3 prowadzi do sprecyzowania momentu czasowego według którego oceniana jest sytuacja prawna podmiotów przyłączanych, które przed dniem 30 kwietnia 2026 roku otrzymały warunki przyłączenia, których ważność upływa nie wcześniej niż 6 miesięcy od dnia 30 kwietnia 2026 roku czyli, jak wskazano w propozycji zmiany, po dniu 30 października 2026 roku, ale nie zawarł umowy o przyłączenie do sieci. Względem tych podmiotów powinny zostać zastosowane przepisy art. 9 ust. 1 i 3 w zakresie terminów i wysokości wnoszenia zaliczek.

Terminy wnoszenia zaliczek dla poszczególnych grup podmiotów wskazanych w pkt 1 i 2 ust. 3 art. 9 zostały w projekcie zmiany wydłużone o 6 miesięcy z terminem rozpoczęcia ich biegu od dnia 30 kwietnia 2026 roku.

Powyższa zmiana oddaje istotę intencji ustawodawcy i usuwa wątpliwości po stronie operatorów sieciowych oraz podmiotów przyłączanych co do ostatecznego terminu wniesienia zaliczek wskazując, iż dla:

- 1) podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci instalacji lub obiektów niezbędnych dla zasilania kolejowej sieci trakcyjnej lub służących do kierowania i sterowania ruchem kolejowym – będzie to 66 miesięcy liczone od 30 kwietnia 2026 czyli 30 października 2031 roku
- 2) dla pozostałych podmiotów, innych niż wskazane w pkt 1 – będzie o 12 miesięcy od dnia 30 kwietnia 2026 roku czyli od 30 kwietnia 2027 roku.

Ad. Pkt 1 lit. b projektu zmian

Zgodnie z uzasadnieniem wskazanym powyżej w art. 9 ust. 3 należy odpowiednio dokonać zamiany terminu „wejścia w życie ustawy” na 30 kwietnia 2026 roku, zaś termin „z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” odpowiednio na „z upływem 30 października 2026”, co czyni brzmienie tego przepisu jednoznacznym i nie budzącym wątpliwości.

Ad. Pkt 1 lit. c projektu zmian

Zastąpienie w art. 9 ust. 5 terminu „przed wejściem niniejszej ustawy” terminem „przed 30 kwietnia 2026 roku” służy zapewnieniu jego jednoznaczności co do ustalania, iż podmiot, który

przed 30 kwietnia 2026 roku otrzymały warunki przyłączenia, ale nie zawarł umowy o przyłączenie, może po zawarciu umowy o przyłączenie w miejsce zaliczki złożyć zabezpieczenie w formie określonej w art. 7 ust. 8c2 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Ponadto, przedmiotem zmiany jest także dodanie w odesłaniu do w wysokości zaliczki określonej w art. 7 ust. 8a, także ust. 8b bowiem art. 7 ust. 8b wskazuje limit zaliczki i powinien być stosowany łącznie z ust. 8a bowiem oba te przepisy odnoszą się do wysokości zaliczki, a brak uzupełnienia odwołania w zakresie wysokości zaliczki do ust. 8b art. 7 ustawy zmienianej powodowałby powstanie wątpliwości czy w przypadku przepisów przejściowych podmioty będące adresatami tych norm korzystają także z ograniczenia kwotowego tj. wnoszenia zaliczki w maksymalnej kwocie, która nie może być wyższa niż wysokość przewidywanej opłaty za przyłączenie do sieci i nie wyższa niż 6 000 000 zł. W przypadku gdy wysokość zaliczki przekroczy wysokość opłaty za przyłączenie do sieci, różnica między wysokością wniesionej zaliczki a wysokością tej opłaty podlega zwrotowi wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia zaliczki.

Tym samym uzupełnienie odwołania w art. 9 ust. 5 w zakresie wysokości zaliczki o art. 7 ust. 8b ujednotolica stosowanie przepisów w zakresie wysokości wnoszonych zaliczek.

Ad. pkt 2 lit. a projektu zmian

Zamiana terminu „wejścia w życie ustawy” na 30 kwietnia 2026 roku w treści art. 11 ust. 1 i 3 prowadzi do sprecyzowania momentu czasowego według którego oceniana jest sytuacja prawna podmiotów przyłączanych, które przed dniem 30 kwietnia 2026 roku złożyły wniosek o określenie warunków przyłączenia oraz otrzymał warunki przyłączenia, ale nie zawarł umowy o przyłączenie do sieci. Podmioty te składają zabezpieczenie zgodnie z art. 7 ust. 8c1–8c6 ustawy zmienianej.

Jednocześnie, skoro zgodnie z ww. przepisami przejściowymi ustawy zmieniającej tj. art. 11 ust. 1 i 3 wysokość zabezpieczenia składana jest w wysokości jednej czwartej kwoty zabezpieczenia, zatem także wartość jednej czwartej należy odnieść do limitu kwotowego wskazanego w art. 7 ust. 8c(1) tj. maksymalnej kwoty zabezpieczenia w wysokości 12.000.000 złotych. Tym samym w przepisie art. 11 ust. 1 ustawy zmieniającej należy umieścić doprecyzowanie, iż kwota $\frac{1}{4}$ wysokości zabezpieczenia nie może być wyższa niż 3 000 000 złotych. Powyższa zmiana pozwala w sposób jasny i niebudzący wątpliwości ustalić wysokość zabezpieczenia wnoszonego przez podmioty wskazane w art. 11 ust. 1 i 3, w tym w szczególności potwierdzić, iż próg $\frac{1}{4}$ wysokości zabezpieczenia stosuje się także do limitu

kwotowego wskazanego w ust. 8c(1) art. 7 tj. 12.000.000 złotych, a zatem wynosi on 3.000.000 złotych.

Ad. pkt 2 lit. b projektu zmian

W art. 11 ust. 3 z uwagi na jego aktualne brzmienie powodujące wątpliwości interpretacyjne należy dokonać zmian w zakresie zastąpienia terminu „wejścia w życie ustawy” datą 30 kwietnia 2026 roku dla wskazania podmiotów, które są adresatem tej normy prawnej tj. podmiotów, które przed dniem 30 kwietnia 2026 roku zawarły umowę o przyłączenie do sieci z terminem przyłączenia późniejszym niż 3 lata liczone od 30 kwietnia 2026 roku, a zatem z terminem przyłączenia późniejszym niż 30 kwietnia 2029. Zastąpienie terminu „wejścia w życie ustawy” oraz terminów liczonych od daty wejścia w życie ustawy datami zapewni jednoznaczność ustalania adresata normy prawnej, do której przepisy te znajdują zastosowanie. Podobnie, jak w przypadku proponowanej zmiany art. 11 ust. 1 powyżej, tak i w przypadku art. 11 ust. 3 konieczne jest doprecyzowanie, iż kwota $\frac{1}{4}$ wysokości zabezpieczenia wnoszonego przez te podmioty nie może być wyższa niż 3 000 000 złotych, co potwierdza, iż próg $\frac{1}{4}$ wysokości zabezpieczenia stosuje się także do limitu kwotowego wskazanego w art. 7 ust. 8c(1) tj. 12.000.000 złotych, a zatem wynosi on 3.000.000 złotych.

Ponadto wskazany w art. 11 ust. 3 termin na wniesienie tego zabezpieczenia, który w obecnym brzmieniu tego przepisu wskazany został „w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” należy zastąpić terminem „do dnia 30 kwietnia 2027 roku”. Wydłużenie terminu na wniesienie zabezpieczenia o 6 miesięcy oddaje rzeczywistą intencję ustawodawcy o docelowym ustalaniu tego terminu na 12 miesięcy od dnia 30 kwietnia 2026 roku wyrażaną w toku procesu legislacyjnego. Powyższy cel zrealizowany zostaje poprzez wskazanie daty na wniesienia zabezpieczenia przez adresatów normy prawnej wskazanej w art. 11 ust. 3.

Ad. pkt 2 lit. c projektu ustawy

Propozycja zmiany odnosi się do zastąpienia skutku prawnego niewniesienia zabezpieczenia w terminie przez adresatów normy prawnej z art. 11 ust. 1 z „utarty mocy warunków przyłączenia” na „wygaśnięcie umowa o przyłączenie z mocy prawa” bowiem przepis art. 7 ust. 8c(9) wymaga wniesienia zabezpieczenia nie później niż 14 dni po dniu zawarcia umowy o przyłączenie, pod rygorem wygaśnięcia umowy z mocy prawa. Tym samym niedotrzymanie terminu 14 dni od zawarcia umowy o przyłączenie w aktualnym brzmieniu art. 11 ust. 4 pkt 1) spowoduje powstanie podwójnego skutku sankcyjnego, tj. zarówno wygaśnięcia umowy o przyłączenie z mocy prawa zgodnie z art. 7 ust. 8c(9) ustawy zmienianej, jak i utraty ważności

warunków przyłączenia zgodnie z art. 11 ust. 4 pkt 1) ustawy zmieniającej.

Ad. pkt 3 lit. a projektu ustawy

Projekt zmian zakłada także, iż wszystkie terminy wskazane w art. 13 ustawy zmieniającej powinny odnosić się do umów o przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zawartych nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem 15 października 2026 roku, czyli w odcinku czasowym uwzględniającym 6 miesięczny termin obejmujący umowy zawarte i aktualnie zawierane w ciągu 48 miesięcy wstecz od 15 października 2026 roku czyli uwzględniając okres 6 miesięcy od ogłoszenia ustawy, tak aby zarówno podmioty przyłączane, jak i operatorzy dysponowali 6-miesięcznym odcinkiem czasowym na zawarcie umów przyłączeniowych, do których zastawanie będą miały obowiązki wskazane w art. 13 ustawy zmieniającej czyli terminy na tzw. kamienie milowe.

W przypadku przepisu art. 13 ust. 1 zastąpienie terminu „dnia wejścia w życie ustawy” datą „15 października 2026 roku”, a nie jak w przypadku przepisów art. 9 ust. 1 i 3 oraz 11 ust. 1 i 3 datą 30 kwietnia 2026 roku uzasadnione jest pierwotnym zamieraniem ustawodawcy objęcia normami przepisów art. 13 i 14 podmiotów przyłączanych, które znajdują się na końcowym, najbardziej zaawansowanym etapie zawierania umowy przyłączeniowej, a jednocześnie przyznaje tym podmiotom odpowiedni margines czasowy na zaadaptowanie się do zmian prawa.

Dodatkowo, terminy realizacji obowiązków adresowanych do tych podmiotów w zakresie zawiadomienia o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę zostały wydłużone o 6 miesięcy, zgodnie z intencją ustawodawcy wyrażoną w toku procesu legislacyjnego oraz rozpoczynają bieg od 30 października 2026 roku, czyli od upływu 6 miesięcy od dnia ogólnego terminu wejścia w życie ustawy zmieniającej. Także i w tym przypadku najbardziej precyzyjnym rozwiązaniem jest wskazanie wprost daty, od której liczony jest 30 - miesięczny termin na zawiadomienia o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę przez podmioty wskazane w pkt 1) ppkt a) i b) art. 11 ust. 1, zaś w przypadku podmiotów wskazanych w pkt 2) ppkt a)-c) termin ten wynosiłby 42 miesiące od dnia 30 października 2026 roku.

Odpowiednią zamianę w zakresie wydłużenia o 6 miesięcy terminu na realizację obowiązku zawiadomienia o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, czyli łącznie 60 miesięcy liczone od dnia 30 kwietnia 2026 roku, zastosowano także do podmiotów wskazanych w art. 11 ust. 1 pkt 3) czyli budujących obiekty lub instalacje zasilające kolejowej sieci

trakcyjnej lub służące do kierowania i sterowania ruchem kolejowym.

Ad. pkt 3 lit. b i pkt 4 lit. c projektu zmian

Proponowana zmiana w art. 13 ust. 2 służy doprecyzowaniu, iż wymóg złożenia zabezpieczenia wykonania zobowiązań w wysokości połowy kwoty określonej w art. 7 ust. 2i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, która to kwota nie powinna wynosić więcej niż 12 000 000 zł, oznacza obniżenie tego limitu kwotowego o połowę, a zatem wynosi „nie więcej niż 6 000 000 złotych”, które to słowa, w celu doprecyzowania przepisu, zostały dodane na końcu zdania.

Ad. pkt 4 lit. a projektu zmian

Proponowane zmiany opierają się na tej samej logice i uzasadnieniu co projekt zmian do art. 13 ustawy zmieniającej bowiem oba przepisy pozostają ze sobą w związku czasowym. Artykuł 13 odnosi się do umów zawartych do 15 października 2026 i wstecz 48 miesięcy od tej daty, zaś art. 14 odnosi się do umów zawartych jeszcze wcześniej, tj. zawartych wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem 15 października 2026 roku. Przepis ten odnosi się zatem do umów zawartych w odleglejszym terminie, dla których termin na zawiadomienie operatora, do którego sieci jest przyłączany ustalone zostało w terminie:

- 1) 6 miesięcy od 30 października 2026 roku – dla ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę turbiny wiatrowej w zakresie niezbędnym do realizacji co najmniej 80 % mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji objętej tą umową lub w przypadku przyłączenia sieci – mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji planowanej do przyłączenia za pośrednictwem tej sieci,
- 2) 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy 30 października 2026 roku – o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniach na budowę, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. b oraz c.

Tym samym projekty będące w najbardziej zaawansowanym etapie technicznym i budowlanym otrzymały termin liczony, podobnie jak projekty wskazane w art. 13 ustawy zmieniającej, od dnia 30 października 2026 roku na zawiadomienie o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, z zachowaniem zasady, iż terminy na realizację tych obowiązków, z uwagi na stopień zaawansowania tych projektów jest najkrótszy.

Ad. pkt 4 lit. b projektu zmian

Celem zastąpienia w art. 14 ust. 2 wyrazów „przed wejścia w życie niniejszej ustawy”

wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 roku” jest sprecyzowanie wyłączenia w zakresie zastosowania wymogów wskazanych w art. 14 ust. 1 ustawy zmieniającej, adresowanych do podmiotów budujących obiekty lub instalacje zasilające kolejowe sieci trakcyjne lub służące do kierowania i sterowania ruchem kolejowym, co do zawiadomienie o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę, jeżeli przed datą 30 kwietnia 2026 roku doszło do przyłączenia co najmniej części instalacji objętej umową o przyłączenia zawartą przez te podmioty. Tym samym w projekcie zmian sprecyzowano, iż podmioty te, faktycznie już przyłączone do sieci nie podlegają obowiązkom w zakresie tzw. kamieni milowych. Powyższe prowadzi do usunięcia niepewności prawnej co do ich obowiązków obowiązującej po 30 kwietnia 2026 roku.

Ad. pkt 4 lit. c projektu ustawy

Uzasadnienie tej zmiany jest analogiczne jak w przypadku zmiany w pkt 15) powyżej i służy doprecyzowaniu, iż wymóg złożenia zabezpieczenia wykonania zobowiązań w wysokości połowy kwoty określonej w art. 7 ust. 2i pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, która to kwota nie powinna wynosić więcej niż 12 000 000 oznacza obniżenie tego limitu kwotowego o połowę, a zatem na kwotę „nie więcej niż 6 000 000 złotych”, które to wyrazy zostały, w celu doprecyzowania przepisu, dodane na końcu zdania.

Ad. pkt 5 projektu zmian

Termin wejścia w życie tj. art. 38 pkt 2 ustawy zmieniającej adresowany do przepisów przejściowych, powinien zostać skrócony i wskazany jako obowiązujący od dnia 30 kwietnia 2026 roku z uwagi na skutki prawne, które powinny zaistnieć od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Powyższa propozycja zmiany jest możliwa w terminie, w których zmieniane przepisy jeszcze nie weszły w życie, co powoduje usunięcie stanu niepewności prawnej oraz daje szansę na odpowiednie przygotowanie się tych pomiotów, które są adresatami wskazanych przepisów do zmiany prawa.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych przepisy art. 4 nie wyłączają możliwości nadania aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Tym samym dla realizacji zasady praworządności i zaufania obywali do państwa wskazane jest zastosowanie wstecznej mocy obowiązującej dla przepisów, które jeszcze nie weszły w życie poprzez proponowaną zmianę art. 38 pkt 2 ustawy

zmieniającej.

Ponadto zgodnie z § 91 ust. 2 Zasad Techniki Prawodawczej „W szczególnie uzasadnionych przypadkach, jeżeli jest to konieczne dla uniknięcia luki w prawie, można wyjątkowo znowelizować przepisy zmieniające ogłoszonej ustawy w okresie ich *vacatio legis*.”

Powyższa zmiana jest zgodna także z § 43 Zasad Techniki Prawodawczej zgodnie, z którym w ustawie zamieszcza się przepis określający termin jej wejścia w życie, chyba że termin ten określają odrębne przepisy ustawy wprowadzającej.

Zgodnie z wyrokiem TK z 20.01.2010 r. sygn.. akt. Kp 6/09 „odpowiedniość” vacatio legis rozpatrywać należy w związku z możliwością pokierowania przez adresatów norm prawnych – po określeniu nowych przepisów - swoimi sprawami w sposób uwzględniający treść nowej regulacji. Wymóg zachowania vacatio legis należy bowiem odnosić nie tylko do ochrony adresata normy prawnej przed pogorszeniem jego sytuacji, lecz także do możliwości zapoznania się z nowym prawem i możliwości adaptacyjnych (...)

3. Wejście w życie

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Skrócony termin wejścia w życie projektowanej ustawy jest uzasadniony koniecznością niezwłocznego usunięcia wątpliwości interpretacyjnych dotyczących przepisów przejściowych zawartych w ustawie z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 516).

Projektowana ustawa nie wprowadza nowych obowiązków o charakterze natychmiastowym ani nie nakłada na adresatów regulacji nowych wymagań podlegających wykonaniu z dniem jej wejścia w życie. Przedmiotem projektowanych zmian są przepisy, które zgodnie z obowiązującym art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 13 marca 2026 r. wejdą w życie dopiero po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tej ustawy.

W konsekwencji adresaci norm prawnych zachowają pełną możliwość zapoznania się z projektowanymi rozwiązaniami oraz odpowiedniego przygotowania się do stosowania przepisów, których wejście w życie nastąpi dopiero w terminie określonym w ustawie z dnia 13 marca 2026 r. Projektowana regulacja służy zapewnieniu jednolitego stosowania prawa oraz wyeliminowaniu rozbieżności interpretacyjnych dotyczących sposobu ustalania terminów, wysokości zaliczek i zabezpieczeń oraz realizacji obowiązków wynikających z przepisów

przejściowych.

Przyjęcie dłuższego *vacatio legis* dla niniejszej ustawy mogłoby prowadzić do utrwalenia istniejących rozbieżności interpretacyjnych oraz zwiększenia niepewności prawnej uczestników rynku elektroenergetycznego. Projektowana regulacja spełnia przesłanki odstąpienia od standardowego okresu *vacatio legis* określone w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, zgodnie z którym w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni, jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia aktu normatywnego w życie, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Jednocześnie projekt pozostaje zgodny z § 91 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, ponieważ dotyczy nowelizacji przepisów ustawy pozostających jeszcze w okresie *vacatio legis*. Celem projektowanej nowelizacji jest usunięcie ujawnionych problemów interpretacyjnych jeszcze przed rozpoczęciem stosowania zmienianych przepisów.

Mając na względzie powyższe, wejście ustawy w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia należy uznać za uzasadnione i proporcjonalne do celu projektowanej regulacji.

Za przyjęciem skróconego terminu wejścia w życie przemawia również fakt, że projektowane rozwiązania nie pogarszają sytuacji prawnej adresatów norm, lecz służą doprecyzowaniu zasad stosowania przepisów przejściowych oraz zachowaniu celu, jaki przyświecał ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

4. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

5. Dodatkowe informacje

Projekt nie wymaga wydania aktów wykonawczych.

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

zmieniająca ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Ryszard Petru

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Ustawa rozwiązuje problem wadliwych konstrukcji legislacyjnych zawartych w tzw. ustawie sieciowej (ustawa z dnia 13.03.2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2026 r. poz. 516), czyli dużej nowelizacji prawa energetycznego mającej na celu reformę rynku przyłączy do sieci elektroenergetycznej, w tym w szczególności rozwiązanie problemu nadmiernej liczbą projektów energetycznych z wydanymi warunkami przyłączenia, które blokowały dostęp do sieci jednocześnie nie mając szans na realizację. Ze względu na dodane na ostatnim etapie prac legislacyjnych vacatio legis dla przepisów przejściowych, doszło do odroczenia ich wejścia w życie co spowodowało, że nie obowiązują one w dniu wejścia w życie nowelizacji. To zaś powoduje, że nie mogą one znaleźć zastosowania do stanów faktycznych istniejących w dniu wejścia nowelizacji w życie, pomimo tego, że taka była intencja ustawodawcy potwierdzona stanowiskami Ministra Energii oraz Parlamentarzystów. Skala rozwiązywanego problemu jest tożsama ze skalą oddziaływania ustawy sieciowej na projekty już rozpoczęte (z wydanymi warunkami przyłączenia lub z podpisanymi umowami o przyłączenie). W kontekście dokładnej liczby podmiotów należy odwołać się do danych z OSR ustawy sieciowej, które wskazywało m.in. na 7.500 podmiotów, którym odmówiono wydania warunków przyłączenia.

Proponowane rozwiązania korygują problem powstały w wyniku przesunięcia wejścia w życie przepisów przejściowych poprzez skrócenie ich vacatio legis do 30 czerwca 2026 r. i wprowadzenie okresu obowiązywania od ustalonej na sztywno daty 30 kwietnia 2026 roku. Wyłączy to ryzyka interpretacyjne, które powodowały niejasność w stosowaniu przepisów przejściowych od daty wejścia w życie ustawy (14 dni od ogłoszenia). Proponowane rozwiązanie umożliwi natychmiastowe stosowanie przepisów przejściowych do stanów faktycznych istniejących od 30 kwietnia 2026 r. przy jednoczesnym wydłużeniu okresów związania przepisami przejściowymi o dodatkowe 6 miesięcy. Spowoduje to realizację zamiaru ustawodawcy wyrażonego w uzasadnieniu do poprawki senackiej nr 25, która wprowadzała 6-miesięczne vacatio legis dla przepisów przejściowych ustawy sieciowej. Brak zmiany stanu obecnego spowoduje kontynuowanie rozbieżności w interpretowaniu przepisów pomiędzy poszczególnymi operatorami, a także spowoduje, że przepisy przejściowe, które miały chronić inwestorów posiadających zaawansowane projekty w toku, nie znajdą wobec nich zastosowania. Stworzy to sytuację, w której literalna wykładnia przepisów będzie stała w otwartej sprzeczności z intencją ustawodawcy, który zabiegał o to by w zakresie przyłączy do sieci jak najszerzej stosowana była zasada „first come, first served”, promująca projekty na dalszych etapach

zaawansowania, rzetelnie realizowane z realistycznymi modelami biznesowymi. Brak wprowadzenia korekt z niniejszego projektu spowoduje, że zasada ta zostanie odwrócona i duża część projektów, które są zaawansowane i rzetelnie realizowane, będzie traktowana gorzej (m.in. przez ustalenie 100% zabezpieczenia ustawowego w miejsce objętego intencją ustawodawcy 25% zabezpieczenia dla projektów w toku) niż projekty mniej zaawansowane.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Tak

Jako rozwiązanie alternatywne rozważane było uzyskanie interpretacji ze strony Ministerstwa Energii lub Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w taki sposób by w miejsce niekorzystnej dla sektora wykładni literalnej opisanych wyżej przepisów zastosować wykładnię celowościową zgodną z wolą ustawodawcy i celem nowych regulacji. Oba podmioty nie posiadają jednak kognicji by zagwarantować takie stosowanie przepisów przez uczestników rynku, a w tym w szczególności przez operatorów systemów dystrybucyjnych i operatora systemu przesyłowego. Co za tym idzie jedynym możliwym i skutecznym rozwiązaniem - nie pozostawiającym miejsca na błędne i wzajemnie sprzeczne interpretacje - jest w tym przypadku ścieżka legislacyjna. Tylko w ten sposób – poprzez jednoznaczne sformułowania zawarte w przedkładanym projekcie – zagwarantowana zostanie pewność i ciągłość procesów inwestycyjnych dla realizowanych projektów. Pozostawienie opisanych przepisów bez poddania ich zmianie spowoduje paraliż operacyjny i prawny, którego rozwiązanie w drodze rozstrzygnięć sądowych stanowi perspektywę odległą i niepewną.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym opiera się przede wszystkim na dostosowaniu części uchwalonej 13 marca 2026 r. ustawy sieciowej do intencji gospodarza ustawy – Ministra Energii oraz ustawodawcy, która, poprzez wadliwą relację vacatio legis i przepisów przejściowych, nie jest obecnie realizowana.

Proponowane zmiany dostosowują ustawę sieciową w następującym zakresie:

1. Podmioty posiadające wydane warunki przyłączenia do sieci, które podpiszą umowę o przyłączenie będą uprawnione do ustanowienia pomniejszonego (do 25%) zabezpieczenia ustawowego oraz otrzymają jasne wytyczne w zakresie terminu na uzupełnienie zaliczek do wysokości ustanowionej w nowelizacji.
2. Podmioty posiadające zawartą umowę o przyłączenie będą uprawnione do ustanowienia pomniejszonego (do 25%) zabezpieczenia ustawowego oraz otrzymają jasne wytyczne w zakresie terminu realizacji kamieni milowych.
3. Wszystkie terminy wskazywane w przepisach przejściowych zostaną zamienione na sztywne daty eliminując w ten sposób ryzyka interpretacyjne związane z ich wejściem w życie.
4. W przepisach przejściowych wprowadzone zostaną limity na wysokości zabezpieczeń w przypadkach zabezpieczeń pomniejszonych (odpowiednio 25% oraz 50%), odpowiadające intencji ustawodawcy, który obniżył wymiar tych zabezpieczeń dla projektów już rozwijanych.
5. Sankcje (wygaśnięcie umów przyłączeniowych, oraz utrata ważności warunków przyłączenia) zostają dostosowane do etapów na jakich znajduje się projekt w momencie zastosowania sankcji.

Projekt jest w pełni spójny z przedmiotem ustawy sieciowej oraz Prawa energetycznego. Dokonuje jedynie punktowych zmian dotyczących terminów obowiązywania, niektórych przepisów. Zawarte w projekcie przepisy mają charakter techniczny i porządkujący, ich podstawowym celem jest zapewnienie proporcjonalności, przewidywalności oraz zgodności z wyrażanymi w trakcie procesu legislacyjnego ustawy sieciowej z 13 marca br. stanowiskami Ministra Energii, Posłów i Senatorów, zgodnymi z realiami procesu inwestycyjnego w sektorze energetycznym.

Projekt realizuje zasady ochrony praw i wolności opisanych w Konstytucji RP ponieważ dostosowuje do nich zawarte w ustawie zasady ochrony praw nabytych przedsiębiorców (w szczególności zgodnie z zasadą proporcjonalności, która nakazuje ograniczać prawa nabyte jedynie w zakresie w jakim jest to niezbędne i konieczne zgodnie z celami regulacji). To właśnie nieprzyjęcie proponowanej regulacji spowoduje ryzyko naruszenia standardów ochrony praw i wolności.

Projekt nie wpływa bezpośrednio na prawo międzynarodowe oraz prawo UE. Dostosowuje jedynie technicznie przepisy ustawy sieciowej oraz prawa energetycznego w taki sposób by odpowiadały one intencji ustawodawcy.

Data wejścia w życie ze skutkiem wstecznym jest konieczna do naprawienia sytuacji projektów, które zawarły umowę o przyłączenie po 30 kwietnia 2026 r. ale przed proponowanym skróconym okresem wejścia w życie przepisów przejściowych (30 czerwca 2026 r.). Intencją ustawodawcy było zastosowanie przepisów przejściowych do wszystkich projektów, które do dnia 29 kwietnia 2026 r. uzyskały warunki przyłączenia lub podpisały umowy o przyłączenie. Zmiana ustawy i zastosowanie wstecznego terminu stosowania dostosowuje wszystkie przepisy przejściowe do tej pierwotnej intencji ustawodawcy.

Ustawa, podobnie jak ustawa sieciowa, nie wymaga notyfikacji zgodnie z przepisami UE.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

W aspektach społecznych proponowane rozwiązania powinny przyczynić się do zmniejszenia niepewności, czy wręcz paraliżu prawnego związanego z niepewnością regulacyjną, co przyczyni się bezpośrednio do tańszego realizowania nowych inwestycji OZE i BESS. To zaś bezpośrednio przełoży się możliwość zapewnienia tańszej energii elektrycznej z tych inwestycji na rzecz polskiej gospodarki i wszystkich użytkowników energii.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Adresatami proponowanych regulacji są przede wszystkim inwestorzy OZE oraz BESS, a także operatorzy systemów elektroenergetycznych dystrybucyjnych oraz operator systemu przesyłowego. Jednak bezpośrednie skutki gospodarcze projektu ograniczają się do inwestorów, ponieważ to inwestorzy będą realizować inwestycje, narażając się na poważne ryzyka niejasnych i sprzecznych interpretacji ustawy, o ile nie dojdzie do uchwalenia wnioskowanych rozwiązań.

Ponieważ projekt ma charakter techniczny i doprecyzowujący to jego skutki można mierzyć w zasadzie jedynie w zakresie różnicy w obciążeniu finansowym inwestorów OZE oraz BESS, ich ekspozycji na ryzyko utraty wielomilionowych zabezpieczeń oraz całkowitego wstrzymania prowadzonych inwestycji wraz z poniesieniem związanych z tym ogromnych strat finansowych. Opis tego elementu skutków został przedstawiony w pkt. 6 poniżej. Ograniczenie tempa realizacji inwestycji w OZE, spowodowane brakiem uchwalenia projektowanych rozwiązań, będzie miało również negatywny wpływ na wysokość kosztów wytwarzania energii elektrycznej i ciepła oraz związanych z tym cen, co prowadziłoby do pogorszenia konkurencyjności gospodarki oraz uszczuplenia dochodów rozporządzalnych gospodarstw domowych.

Projektowane rozwiązania zmierzają do ograniczenia do niezbędnego minimum restrykcyjnej ingerencji w prowadzone już projekty OZE i BESS, tj. w stopniu niezgodnym z intencją ustawodawcy wprowadzającego ustawę sieciową. Brak uchwalenia projektowanych rozwiązań będzie prowadził do bardzo negatywnych skutków gospodarczych w odniesieniu do inwestorów realizujących projekty OZE, magazynowania energii oraz budowy lokalnych sieci dystrybucyjnych. Związane z tym dodatkowe skutki społeczne i finansowe opisano w punktach 4 i 6 niniejszego dokumentu.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Skutki finansowe projektu nie wpływają na sektor finansów publicznych lub budżet jednostek samorządu terytorialnego w sposób bezpośredni. W zakresie konsekwencji finansowych dla sektora prywatnego to właśnie nieprzyjęcie proponowanych rozwiązań może doprowadzić do powstania strat w budżetach inwestorów. Aktualne brzmienie przepisów powoduje, że inwestorzy projektów już realizowanych będą zmuszeni ustanowić zabezpieczenia w wysokości 100% kwoty bazowej w miejsce proponowanych przez ustawodawcę 25%. Dla inwestycji o mocy przyłączeniowej 100 MW jest to różnica w wysokości 2,25 mln zł (750.000 zł wobec 3.000.000 zł) zabezpieczonych gotówką lub gwarancją ubezpieczeniową/bankową. Dla podmiotów realizujących w ramach grupy kapitałowej wiele takich inwestycji kwota ta automatycznie rośnie do poziomów astronomicznych na bardzo wczesnym etapie projektu, stanowiąc ryzyko finansowe, które musi być pokryte ze środków własnych (finansowanie bankowe typowo rozpoczyna się od etapu uzyskania pozwolenia na budowę). Jednocześnie szczegółową wiedzę z zakresu liczby realizowanych inwestycji oraz ich mocy przyłączeniowej posiadają JEDYNI operatorzy systemów elektroenergetycznych dla swoich obszarów działania, w związku z czym projektodawca nie jest w stanie podać w tym zakresie kompletnych danych. W dużym uproszczeniu na podstawie danych przedstawionych przez PSE SA podczas prac nad ustawą sieciową danych wynika, że łączna kolejka wydanych warunków przyłączenia dla technologii magazynowania energii i OZE wynosi ok. 73 GW. Przy konserwatywnym założeniu, że większość ujętych w tym zestawieniu instalacji nie przekracza wielkością 100 MW można założyć, że skala obciążenia finansowego przedsiębiorców zabezpieczeniami, w przypadku nieprzyjęcia projektu, powiększy się z ok. 540 mln zł do ok. 2,19 mld zł.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt zawiera przepisy doprecyzowujące i nie wymaga finansowania.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

KANCELARIA SEJMU
BIURO EKSPERTYZ I OCENY SKUTKÓW REGULACJI

Warszawa, 25 czerwca 2026 r.

BEOS-WPEiM-1564/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. *SPS-III, 020, 204, 8, 2026*

Data wpływu: *25.06.26r.*

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej komisijnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Ryszard Petru)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2026 r. poz. 573) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt zmierza do zmiany ustawy z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw¹ (dalej: ustawa nowelizująca) w części dotyczącej przepisów przejściowych regulujących skutki wejścia w życie nowych zasad przyłączania podmiotów do sieci elektroenergetycznej. Projekt dotyczy art. 9, art. 11, art. 13, art. 14 i art. 38 ustawy nowelizującej, tzn. przepisów odnoszących się do trwających albo zaawansowanych procesów przyłączeniowych.

Projekt przewiduje zmianę art. 9 ust. 1, 3 i 5 ustawy nowelizującej w zakresie obowiązku wniesienia albo uzupełnienia zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie do sieci. Projekt nie ingeruje w konstrukcję zaliczki, lecz doprecyzowuje zakres podmiotowy i czasowy przepisów przejściowych.

Art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej odnosi się do podmiotów, które otrzymały warunki przyłączenia w celu przyłączenia do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lecz nie zawarły jeszcze umowy o przyłączenie. Projekt zastępuje odwołanie do dnia wejścia w życie ustawy konkretną datą – 30 kwietnia 2026 r. oraz przyjmuje, że przepis art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej obejmuje warunki przyłączenia ważne

¹ Dz. U. z 2026 r. poz. 516.

co najmniej do 30 października 2026 r. Jednocześnie projekt wydłuża zawarte we wskazanym przepisie ustawy nowelizującej terminy na wniesienie albo uzupełnienie zaliczki: w przypadku projektów kolejowych do 66 miesięcy od 30 kwietnia 2026 r., a w przypadku pozostałych podmiotów do 12 miesięcy od tej daty.

Art. 9 ust. 3 ustawy nowelizującej dotyczy podmiotów realizujących morskie farmy wiatrowe, które otrzymały wstępne warunki przyłączenia na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. Projekt także w tym przypadku zastępuje odwołanie do dnia wejścia w życie ustawy datą 30 kwietnia 2026 r. oraz przyjmuje, że przepis obejmuje warunki przyłączenia ważne co najwyżej do 30 października 2026 r.

Art. 9 ust. 5 ustawy nowelizującej dotyczy możliwości zastąpienia zaliczki zabezpieczeniem po zawarciu umowy o przyłączenie. Projekt również w tym zakresie zastępuje odwołanie do dnia wejścia w życie ustawy datą 30 kwietnia 2026 r. oraz uzupełnia odesłanie do art. 7 ust. 8a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne² (dalej: Prawo energetyczne). Oznacza to, że przy zastąpieniu zaliczki zabezpieczeniem trzeba będzie uwzględnić także limit kwotowy zaliczki wynikający z art. 7 ust. 8b Prawa energetycznego.

Art. 11 ustawy nowelizującej zawiera regulację przejściową, która dotyczy obowiązku złożenia zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z umowy o przyłączenie do sieci. Również w tym przypadku projekt nie zmienia konstrukcji obowiązku, lecz doprecyzowuje daty, terminy, maksymalną wysokość zabezpieczenia oraz skutek jego niezłożenia.

Art. 11 ust. 1 ustawy nowelizującej odnosi się do zabezpieczeń podmiotów, które otrzymały warunki przyłączenia, lecz nie zawarły jeszcze umowy o przyłączenie. Projekt zamiast odwołania do „dnia wejścia w życie ustawy” wprowadza datę 30 kwietnia 2026 r. oraz dodaje, że zabezpieczenie składane w wysokości jednej czwartej kwoty określonej w Prawie energetycznym nie może przekroczyć 3 000 000 zł.

Art. 11 ust. 3 ustawy nowelizującej dotyczy podmiotów, które zawarły już umowę o przyłączenie, ale z odległym terminem przyłączenia. Projekt zastępuje formułę „termin przyłączenia późniejszy niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy” konkretną datą, tj. terminem przypadającym po 30 kwietnia 2029 r. Termin na złożenie zabezpieczenia zostaje określony jako termin do 30 kwietnia 2027 r., a wysokość zabezpieczenia również zostaje ograniczona do 3 000 000 zł.

Art. 11 ust. 4 pkt 1 ustawy nowelizującej określa skutek niezłożenia zabezpieczenia. Projekt zamiast utraty ważności warunków przyłączenia przewiduje, że umowa o przyłączenie wygasa z mocy prawa.

Art. 13 ust. 1 ustawy nowelizującej dotyczy przepisów przejściowych w zakresie umów o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej zawartych nie

---

² Dz. U. z 2026 r. poz. 43, ze zm.

wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wejścia w życie tej ustawy, obejmujących przyłączenie instalacji albo sieci do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV. Jeżeli podmiot, który zawarł umowę o przyłączenie, nie zawiadomi operatora w terminie o uzyskaniu wymaganej decyzji budowlanej, umowa o przyłączenie wygasa z mocy prawa. Projekt w pierwszej kolejności zmienia datę, według której ustala się zakres umów objętych art. 13 ust. 1 ustawy nowelizującej. Zamiast odwołania do umów zawartych „nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wejścia w życie ustawy” projekt wskazuje umowy zawarte „nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem 15 października 2026 r.”. Konsekwentnie zmienia także terminy wykonania obowiązków przewidzianych w art. 13 ust. 1 pkt 1-3 ustawy nowelizującej. Terminy 30 miesięcy, 42 miesięcy i 60 miesięcy nie mają być już liczone od dnia wejścia w życie ustawy, lecz od 30 października 2026 r.

Art. 13 ust. 2 ustawy nowelizującej dotyczy stosowania do umów, o których mowa w art. 13 ust. 1 tej ustawy, przepisów art. 7 ust. 2b-2j Prawa energetycznego (przepisy te wprowadzają wyjątek od reżimu wykazywania postępu realizacji inwestycji przez zawiadomienie przedsiębiorstwa energetycznego o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę) oraz reguluje wysokość dodatkowego zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z warunków przyłączenia do sieci. Projekt zmienia art. 13 ust. 2 wyłącznie w zakresie wysokości tego dodatkowego zabezpieczenia, wprowadzając limit 6 000 000 zł.

Art. 14 ustawy nowelizującej dotyczy starszych umów o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, czyli umów zawartych wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wejścia w życie tej ustawy, obejmujących przyłączenie instalacji albo sieci do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV. Przepis ten określa, kiedy takie umowy wygasają z mocy prawa. Projekt zastępuje odwołanie do „dnia wejścia w życie ustawy” konkretną datą – 15 października 2026 r. Zgodnie z projektem terminy na zawiadomienie przedsiębiorstwa energetycznego o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę mają być również liczone od 30 października 2026 r., a nie od dnia wejścia w życie ustawy.

Podobnie, w zakresie sytuacji objętych wyjątkiem z art. 14 ust. 2 ustawy nowelizującej, projekt zastępuje odwołanie do dnia wejścia w życie ustawy datą 30 kwietnia 2026 r.

W art. 14 ust. 3 ustawy nowelizującej projekt doprecyzowuje wysokość dodatkowego zabezpieczenia składanego w związku z odpowiednim stosowaniem art. 7 ust. 2b-2j Prawa energetycznego. Zabezpieczenie to ma wynosić nie więcej niż 6 000 000 zł.

Art. 38 ustawy nowelizującej jest przepisem końcowym określającym termin wejścia w życie tej ustawy. Projektowana zmiana art. 38 pkt 2 polega na zastąpieniu formuły, zgodnie z którą wskazane przepisy „wchodzą w życie po

upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia”, regulacją przewidującą ich wejście w życie z dniem 30 czerwca 2026 r., z mocą od dnia 30 kwietnia 2026 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy wskazać, że ustawa nowelizująca ma na celu wdrożenie dyrektywy (UE) 2023/1791³ oraz dyrektywy (UE) 2024/1711⁴, a także zapewnienie stosowania rozporządzenia (UE) 2024/1106⁵ oraz rozporządzenia (UE) 2024/1747⁶.

Unijne ramy prawne regulacji dotyczącej przyłączania do sieci elektroenergetycznej, wykonywania umów o przyłączenie, przejrzystości dostępu do sieci oraz wykorzystania zdolności sieciowych tworzą w szczególności:

- dyrektywa 2019/944 w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁷;
- rozporządzenie (UE) 2019/943 w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁸;
- rozporządzenie (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną⁹;
- rozporządzenie (UE) 2022/869 w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej¹⁰;

---

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniająca rozporządzenie (UE) 2023/955 (wersja przekształcona), Dz. Urz. UE L 231 z 20.9.2023, s. 1.

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1711 z dnia 13 czerwca 2024 r. zmieniająca dyrektywy (UE) 2018/2001 i (UE) 2019/944 w odniesieniu do poprawy struktury unijnego rynku energii elektrycznej, Dz. Urz. UE L, 2024/1711, 26.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1711/oj>.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1106 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 1227/2011 i (UE) 2019/942 w odniesieniu do poprawy ochrony Unii przed manipulacjami na hurtowym rynku energii, Dz. Urz. UE L, 2024/1106, 17.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1106/oj>.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1747 z dnia 13 czerwca 2024 r. zmieniające rozporządzenia (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 w odniesieniu do poprawy struktury unijnego rynku energii elektrycznej, Dz. Urz. UE L, 2024/1747, 26.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1747/oj>.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE, Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, s. 125, ze zm.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej, Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, s. 54, ze zm.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013, Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, s. 1, ze zm.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/869 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej, zmiany rozporządzeń (WE) nr 715/2009, (UE) 2019/942 i (UE) 2019/943 oraz dyrektyw 2009/73/WE i (UE) 2019/944 oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 347/2013, Dz. Urz. UE L 152 z 3.6.2022, s. 45, ze zm.

- szczegółowe kodeksy sieciowe dotyczące przyłączania, pracy systemu i rynku, wydawane w formie rozporządzeń Komisji, w tym rozporządzenie (UE) 2016/1388 ustanawiające kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru¹¹.

W zakresie przyłączania do sieci podstawowe znaczenie ma art. 4 dyrektywy (UE) 2024/1711, zgodnie z którym odbiorcy mają prawo do zawarcia więcej niż jednej umowy sprzedaży energii elektrycznej albo umowy dotyczącej dzielenia się energią. W tym celu powinni być uprawnieni do posiadania więcej niż jednego punktu pomiarowego i rozliczeniowego objętego jednym punktem przyłączenia dla ich obiektu.

Znaczenie ma również art. 3 dyrektywy (UE) 2019/944, choć nie jako przepis szczegółowo regulujący procedurę przyłączenia do sieci. Jest to przepis ogólny, określający zasady organizacji rynku energii elektrycznej. Rynek ten ma być konkurencyjny, ukierunkowany na odbiorcę, elastyczny i niedyskryminacyjny. Z art. 3 ust. 1 wynika obowiązek zapewnienia, aby prawo krajowe nie utrudniało bezzasadnie m.in. inwestycji w elastyczne wytwarzanie energii o zmiennej wydajności, magazynowanie energii, elektromobilność oraz nowe połączenia wzajemne. Art. 3 ust. 3 nakłada obowiązek zapewnienia, aby na rynku wewnętrznym energii elektrycznej nie występowały nieuzasadnione przeszkody we wchodzeniu na rynek, opuszczaniu go oraz funkcjonowaniu na rynku. Z art. 3 ust. 4 wynika natomiast wymóg przejrzystego, proporcjonalnego i niedyskryminacyjnego traktowania przedsiębiorstw energetycznych w zakresie zasad, opłat i warunków przewidzianych w prawie krajowym.

Dla problematyki przyłączania bardziej bezpośrednie znaczenie ma art. 6a dyrektywy (UE) 2019/944, który dotyczy elastycznych umów przyłączeniowych i nakazuje ustanowienie ram umożliwiających operatorom systemów przesyłowych i dystrybucyjnych oferowanie takich umów na obszarach, na których dostępność zdolności sieciowej dla nowych przyłączeń jest ograniczona albo nie występuje.

Znaczenie ma również art. 31 ust. 3 i 3a dyrektywy (UE) 2019/944. Określa on obowiązki operatorów systemów dystrybucyjnych w zakresie udostępniania informacji o zdolności dostępnej dla nowych przyłączeń, kryteriach jej obliczania, zdolności objętej wnioskami o przyłączenie, możliwości elastycznego przyłączenia na obszarach przeciążonych oraz statusie i sposobie rozpatrywania wniosków o przyłączenie. Ponadto istotny jest art. 59 ust. 7 lit. a dyrektywy (UE) 2019/944, który przewiduje kompetencję organu regulacyjnego do zatwierdzania albo ustalania metod lub warunków dotyczących przyłączenia i dostępu do sieci krajowych, w tym taryf przesyłowych i dystrybucyjnych albo metod ich kalkulacji.

---

¹¹ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1388 z dnia 17 sierpnia 2016 r. ustanawiające kodeks sieci dotyczący przyłączenia odbioru, Dz. Urz. UE L 223 z 18.8.2016, s. 10, ze zm.

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje natomiast szczegółowo krajowych zaliczek związanych z przyłączeniem do sieci, zabezpieczeń, terminów wykonania obowiązku zawiadomienia przedsiębiorstwa energetycznego o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę ani skutków niewykonania tego obowiązku. Są to kwestie regulowane w art. 9, art. 11, art. 13 i art. 14 ustawy nowelizującej, których zmianę przewiduje projekt.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Art. 9, art. 11, art. 13 i art. 14 ustawy nowelizującej mają charakter przepisów przejściowych dotyczących procesu przyłączania do sieci elektroenergetycznej. Regulują one obowiązek wniesienia albo uzupełnienia zaliczki, obowiązek złożenia zabezpieczenia oraz skutki niewykonania obowiązku zawiadomienia przedsiębiorstwa energetycznego o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę. Projekt nie przebudowuje zasadniczej konstrukcji obowiązków przewidzianych w przepisach ustawy nowelizującej. Zmienia natomiast sposób ustalania, do jakich stanów prawnych i faktycznych przepisy te mają zastosowanie, oraz daty, od których należy liczyć terminy wykonania wynikających z nich obowiązków.

3.2. Prawo UE nie narzuca ustawodawcy krajowemu konkretnych dat, wysokości zaliczek, wysokości zabezpieczeń ani szczegółowych terminów wykonania obowiązku zawiadomienia przedsiębiorstwa energetycznego o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę. Elementy te pozostają zasadniczo materią prawa krajowego. Prawo UE wyznacza ogólny standard oceny takich rozwiązań. Wymaga, aby regulacje te były przejrzyste, przewidywalne, niedyskryminacyjne i proporcjonalne oraz nie tworzyły nieuzasadnionych barier dla inwestycji i wejścia na rynek energii elektrycznej.

3.3. Zaproponowane zmiany art. 9 ustawy nowelizującej, dotyczące obowiązku wniesienia albo uzupełnienia zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie, należy oceniać przede wszystkim z perspektywy proporcjonalności i przejrzystości obciążeń finansowych. Z tego punktu widzenia projekt zmierza w kierunku zgodnym ze standardem prawa UE w zakresie, w jakim zastępuje ogólne odwołania do dnia wejścia w życie ustawy konkretnymi datami oraz wprowadza limity zaliczek i zabezpieczeń. Rozwiązania te ograniczają ryzyko nadmiernego obciążenia finansowego i wzmacniają proporcjonalność regulacji. Z punktu widzenia prawa UE istotne jest bowiem, aby zaliczka nie działała jako nadmierna bariera finansowa dla podmiotów ubiegających się o przyłączenie.

3.4. W zakresie, w jakim projekt przesuwą w czasie wykonanie niektórych obowiązków, a przez to może opóźniać zastosowanie mechanizmów prowadzących do wygaśnięcia umów o przyłączenie w przypadku niewykazania wymaganego postępu inwestycji przyłączeniowych, mógłby on wywołać pewne wątpliwości z perspektywy prawa UE. Z art. 3 ust. 3 i 4 oraz art. 6a ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/944 wynika, że dostępność mocy przyłączeniowej dla

nowych przyłączeń stanowi kategorię regulacyjnie istotną. Jeżeli więc krajowy mechanizm utrzymywania w mocy umów o przyłączenie nadmiernie przedłużałby stan zajęcia mocy przyłączeniowej przez inwestycje niewykazujące wymaganego postępu, mógłby być oceniany jako rozwiązanie utrudniające wejście na rynek nowych projektów, zwłaszcza dotyczących odnawialnych źródeł energii, magazynowania energii lub elastycznego wytwarzania energii. Nie ma jednak podstaw do uznania, że rozwiązania zaproponowane w projekcie naruszają prawo UE.

4. Konkluzje

Komisyjny projekt ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

dr hab. Tomasz Długosz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 25 czerwca 2026 r.

BEOS-WPEiM-1565/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III, 020, 204, 9, 2026
Data wpływu 25.06.26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy komisyjny projekt ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawcy: poseł Ryszard Petru) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt zmierza do zmiany ustawy z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw¹ (dalej: ustawa nowelizująca) w części dotyczącej przepisów przejściowych regulujących skutki wejścia w życie nowych zasad przyłączania podmiotów do sieci elektroenergetycznej. Projekt dotyczy art. 9, art. 11, art. 13, art. 14 i art. 38 ustawy nowelizującej, tzn. przepisów odnoszących się do trwających albo zaawansowanych procesów przyłączeniowych.

Projekt przewiduje zmianę art. 9 ust. 1, 3 i 5 ustawy nowelizującej w zakresie obowiązku wniesienia albo uzupełnienia zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie do sieci. Projekt nie ingeruje w konstrukcję zaliczki, lecz doprecyzowuje zakres podmiotowy i czasowy przepisów przejściowych. Art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej odnosi się do podmiotów, które otrzymały warunki przyłączenia w celu przyłączenia do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV, lecz nie zawarły jeszcze umowy o przyłączenie. Projekt zastępuje odwołanie do dnia wejścia w życie ustawy konkretną datą – 30 kwietnia 2026 r. oraz przyjmuje, że przepis art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej obejmuje warunki przyłączenia ważne co najmniej do 30 października 2026 r. Jednocześnie projekt wydłuża zawarte we wskazanym przepisie ustawy nowelizującej terminy na wniesienie albo uzupełnienie zaliczki: w przypadku projektów kolejowych do 66 miesięcy od 30 kwietnia 2026 r., a w przypadku pozostałych podmiotów do 12 miesięcy od tej daty. Art. 9 ust. 3 ustawy nowelizującej dotyczy podmiotów realizujących morskie farmy wiatrowe, które otrzymały wstępne warunki przyłączenia na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych. Projekt także w tym przypadku zastępuje odwołanie do dnia

¹ Dz. U. z 2026 r. poz. 516.

wejścia w życie ustawy datą 30 kwietnia 2026 r. oraz przyjmuje, że przepis obejmuje warunki przyłączenia ważne co najwyżej do 30 października 2026 r. Art. 9 ust. 5 ustawy nowelizującej dotyczy możliwości zastąpienia zaliczki zabezpieczeniem po zawarciu umowy o przyłączenie. Projekt również w tym zakresie zastępuje odwołanie do dnia wejścia w życie ustawy datą 30 kwietnia 2026 r. oraz uzupełnia odesłanie do art. 7 ust. 8a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne² (dalej: Prawo energetyczne). Oznacza to, że przy zastąpieniu zaliczki zabezpieczeniem trzeba będzie uwzględnić także limit kwotowy zaliczki wynikający z art. 7 ust. 8b Prawa energetycznego.

Art. 11 ustawy nowelizującej zawiera regulację przejściową, która dotyczy obowiązku złożenia zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z umowy o przyłączenie do sieci. Również w tym przypadku projekt nie zmienia konstrukcji obowiązku, lecz doprecyzowuje daty, terminy, maksymalną wysokość zabezpieczenia oraz skutek jego niezłożenia. Art. 11 ust. 1 ustawy nowelizującej odnosi się do zabezpieczeń podmiotów, które otrzymały warunki przyłączenia, lecz nie zawarły jeszcze umowy o przyłączenie. Projekt zamiast odwołania do „dnia wejścia w życie ustawy” wprowadza datę 30 kwietnia 2026 r. oraz dodaje, że zabezpieczenie składane w wysokości jednej czwartej kwoty określonej w Prawie energetycznym nie może przekroczyć 3 000 000 zł. Art. 11 ust. 3 ustawy nowelizującej dotyczy podmiotów, które zawarły już umowę o przyłączenie, ale z odległym terminem przyłączenia. Projekt zastępuje formułę „termin przyłączenia późniejszy niż 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy” konkretną datą, tj. terminem przypadającym po 30 kwietnia 2029 r. Termin na złożenie zabezpieczenia zostaje określony jako termin do 30 kwietnia 2027 r., a wysokość zabezpieczenia również zostaje ograniczona do 3 000 000 zł. Art. 11 ust. 4 pkt 1 ustawy nowelizującej określa skutek niezłożenia zabezpieczenia. Projekt zamiast utraty ważności warunków przyłączenia przewiduje, że umowa o przyłączenie wygasa z mocy prawa.

Art. 13 ust. 1 ustawy nowelizującej dotyczy przepisów przejściowych w zakresie umów o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej zawartych nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wejścia w życie tej ustawy, obejmujących przyłączenie instalacji albo sieci do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV. Jeżeli podmiot, który zawarł umowę o przyłączenie, nie zawiadomi operatora w terminie o uzyskaniu wymaganej decyzji budowlanej, umowa o przyłączenie wygasa z mocy prawa. Projekt w pierwszej kolejności zmienia datę, według której ustala się zakres umów objętych art. 13 ust. 1 ustawy nowelizującej. Zamiast odwołania do umów zawartych „nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wejścia w życie ustawy” projekt wskazuje umowy zawarte „nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem 15 października 2026 r.”. Konsekwentnie zmienia także terminy wykonania obowiązków przewidzianych w art. 13 ust. 1 pkt 1-3 ustawy nowelizującej. Terminy 30 miesięcy, 42 miesięcy i 60 miesięcy nie mają być już liczone od dnia wejścia w życie ustawy, lecz od 30 października 2026 r.

---

² Dz. U. z 2026 r. poz. 43 ze zm.

Art. 13 ust. 2 ustawy nowelizującej dotyczy stosowania do umów, o których mowa w art. 13 ust. 1 tej ustawy, przepisów art. 7 ust. 2b-2j Prawa energetycznego (przepisy te wprowadzają wyjątek od reżimu wykazywania postępu realizacji inwestycji przez zawiadomienie przedsiębiorstwa energetycznego o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę) oraz reguluje wysokość dodatkowego zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z warunków przyłączenia do sieci. Projekt zmienia art. 13 ust. 2 wyłącznie w zakresie wysokości tego dodatkowego zabezpieczenia, wprowadzając limit 6 000 000 zł.

Art. 14 ustawy nowelizującej dotyczy starszych umów o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej, czyli umów zawartych wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wejścia w życie tej ustawy, obejmujących przyłączenie instalacji albo sieci do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV. Przepis ten określa, kiedy takie umowy wygasają z mocy prawa. Projekt zastępuje odwołanie do „dnia wejścia w życie ustawy” konkretną datą – 15 października 2026 r. Zgodnie z projektem terminy na zawiadomienie przedsiębiorstwa energetycznego o uzyskaniu ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę mają być również liczone od 30 października 2026 r., a nie od dnia wejścia w życie ustawy. Podobnie, w zakresie sytuacji objętych wyjątkiem z art. 14 ust. 2 ustawy nowelizującej, projekt zastępuje odwołanie do dnia wejścia w życie ustawy datą 30 kwietnia 2026 r. W art. 14 ust. 3 ustawy nowelizującej projekt doprecyzowuje wysokość dodatkowego zabezpieczenia składanego w związku z odpowiednim stosowaniem art. 7 ust. 2b-2j Prawa energetycznego. Zabezpieczenie to ma wynosić nie więcej niż 6 000 000 zł.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Komisyjny projekt ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

dr hab. Tomasz Długosz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 26 czerwca 2026 r.
KL/433/122/PG/2026

Pan
Dariusz Salomończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS - III, O 20, 204, 11.2026
Data wpływu ..... 29. 06. 2026 .....

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 25 czerwca 2026 r., w załączeniu przesyłam uwagi Konfederacji Lewiatan do komisyjnego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

W przypadku jakichkolwiek pytań dotyczących przedmiotowej kwestii, bardzo proszę o kontakt z p. Pauliną Grądzik, Zastępczynią Dyrektora Departamentu Energii i GOZ Konfederacji Lewiatan, e-mail: pgradzik@lewiatan.org; tel. kom. 660 425 981.

Z poważaniem

Marek Górski
Prezydent Konfederacji Lewiatan

member of

 BUSINESS & OECD

member of

 BUSINESS EUROPE

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 5
00-727 Warszawa
tel. +48 22 50 50 860
repcja@lewiatan.org
www.lewiatan.org

Polish Confederation Lewiatan
Brussels Office
Avenue de Cortenbergh 168
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400
KRS 000053779
Sąd Rejonowy dla
m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy

USTAWA

z dnia .....

**zmieniająca ustawę o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych
ustaw**

Art. 1. W ustawie z dnia 13 marca 2026 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 516) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia:

--wyrazy „wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „30 kwietnia 2026 r.”,

--wyrazy „nie wcześniej niż- z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie wcześniej niż 30 października 2026 r.”,

- w pkt 1 wyrazy „60 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „~~66 miesięcy odnie później niż do~~ dnia 30 ~~kwietnia~~ października 203126 r.”,

- w pkt 2 wyrazy- „6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „~~12 miesięcy odnie później niż do~~ dnia 30 kwietnia 20276 r.”,

b) w ust. 3:

- wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,

- wyrazy „z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „z upływem 30 października 2026 r.”,

- wyrazy „wejściu w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „dniu 30 kwietnia 2026 r.”,

c) w ust. 5:

- wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”

~~– wyrazy „w art. 7 ust. 8a” zastępuje się wyrazami „w art. 7 ust. 8a – 8b”;~~

2) w art. 11:

a) w ust. 1:

- wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,
- po wyrazach „zgodnie z art. 7 ust. 8c¹ ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „lecz nie więcej niż 3 000 000 zł”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się również do umów o przyłączenie zawartych po dniu 29 kwietnia 2026 r. na podstawie warunków przyłączenia wydanych przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”.

c) w ust. 3:

- wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy”- zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,
- wyrazy „z terminem przyłączenia późniejszym niż 3 lata od dnia wejście w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „z terminem przyłączenia po dniu 30 kwietnia 2029 r.”,
- po wyrazach „kwoty określonej w art. 7 ust. 8c¹ ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „lecz nie więcej niż 3 000 000 zł”,
- wyrazy „w terminie- 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „do dnia 30 kwietnia 2027 r.”,

de) w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „warunki przyłączenia tracą ważność” zastępuje się wyrazami „umowa o przyłączenie wygasa z mocy prawa”;

3) w art. 13:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie wcześniej niż przed dniem 48 miesięcy przed dniem 15 października 2026 r.”,
- w pkt 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „30 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 30 miesięcy od dnia 30 października 2028 r.”,
- w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „42 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 42 miesiące od dnia 30 października 2029 r.”,

- w pkt 3 wyrazy „60 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 60 miesięcy od dnia 30 października 2021 r.”;
- b) w ust. 2 po wyrazach „składa się w wysokości połowy kwoty określonej w art. 7 ust. 2¹ pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „lecz nie więcej niż 6 000 000 zł”;
- 4) w art. 14:
  - a) w ust. 1:
    - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wcześniej niż przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 15 października 2026 r.”;
    - w pkt 1 wyrazy „6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie później niż do 6 miesięcy od dnia 30 października kwietnia 2027 r.”;
    - w pkt 2 wyrazy „3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „nie później niż 3 miesiące od dnia 30 października stycznia 2027 r.”;
  - b) w ust. 2 wyrazy „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”;
  - c) w ust. 3 po wyrazach „składa się w wysokości połowy kwoty określonej w art. 7 ust. 2¹ pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1” dodaje się wyrazy „lecz nie więcej niż 6 000 000 zł”;
- 5) w art. 38 skreśla się w pkt 2 wyrazy „które wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia” zastępuje się wyrazami „które wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2026 r. z mocą od dnia 30 kwietnia 2026 r.”.

Art. 2. Przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio do:

1) warunków przyłączenia wydanych przed dniem 30 kwietnia 2026 r., dla których przed tym dniem nie zawarto umowy o przyłączenie do sieci;

2) wstępnych warunków przyłączenia, o których mowa w art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1;

3) umów o przyłączenie zawartych na podstawie warunków przyłączenia wydanych przed dniem 30 kwietnia 2026 r.

Art. 23. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Konfederacja Lewiatan proponuje wprowadzenie następujących zmian w projekcie:

- w art. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie wyrazy: „66 miesięcy od dnia 30 kwietnia 2026 r.” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 30 października 2031 r.”,
- w art. 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie wyrazy: „12 miesięcy od dnia 30 kwietnia 2026 r.” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 30 kwietnia 2027 r.”,
- w art. 1 pkt 1 lit. c tiret drugie skreśla się,
- w art. 1 pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:”,
- w art. 1 pkt 2 po lit. b dodaje się przepis w brzmieniu: „1a. Przepis ust. 1 stosuje się również do umów o przyłączenie zawartych po dniu 29 kwietnia 2026 r. na podstawie warunków przyłączenia wydanych przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,
- w art. 1 pkt 2 dotychczasową lit. b oznacza się jako lit. c, lit. c oznacza się jako lit. d,
- w art. 1 pkt 3 lit. a tiret pierwsze wyrazy: „nie wcześniej niż 48 miesięcy przed dniem 15 października 2026 r.” zastępuje się wyrazami „nie wcześniej niż przed dniem 15 października 2022 r.”,
- w art. 1 pkt 3 lit. a tiret drugie wyrazy: „30 miesięcy od dnia 30 października 2026 r.” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 30 października 2028 r.”,
- w art. 1 pkt 3 lit. a tiret trzecie wyrazy: „42 miesiące od dnia 30 października 2026 r.” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 30 października 2029 r.”,
- w art. 1 pkt 3 lit. a tiret czwarte wyrazy: „60 miesięcy od dnia 30 października 2026 r.” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 30 października 2031 r.”,
- w art. 1 pkt 4 lit. a tiret pierwsze wyrazy: „przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „wcześniej niż przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy”, a wyrazy: „przed dniem 15 października 2026 r.” zastępuje się wyrazami „przed dniem 15 października 2022 r.”,
- w art. 1 pkt 4 lit. a tiret drugie wyrazy: „6 miesięcy od dnia 30 października 2026 r.” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 30 kwietnia 2027 r.”,
- w art. 1 pkt 4 lit. a tiret trzecie wyrazy: „3 miesiące od dnia 30 października 2026 r.” zastępuje się wyrazami „nie później niż do dnia 30 stycznia 2027 r.”,
- w art. 1 skreśla się pkt 5 i zastępuje go wyrazami „w art. 38 skreśla się pkt 2”
- po art. 1 dodaje się art. 2 w brzmieniu: „Art. 2. Przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się odpowiednio do:
1) warunków przyłączenia wydanych przed dniem 30 kwietnia 2026 r., dla których przed tym dniem nie zawarto umowy o przyłączenie do sieci;
2) wstępnych warunków przyłączenia, o których mowa w art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1;
3) umów o przyłączenie zawartych na podstawie warunków przyłączenia wydanych przed dniem 30 kwietnia 2026 r.”,
- dotychczasowy art. 2 oznacza się jako art. 3.

Uzasadnienie:

Projekt powinien rozstrzygać rzeczywisty problem interpretacyjny wynikający z art. 38 pkt 2 ustawy z 13 marca 2026, ale nie powinien przy tej okazji wprowadzać dalszego, nieuzasadnionego przesunięcia obowiązków materialnych. Tam, gdzie wpisywane są konkretne daty, powinny one jasno odpowiadać przyjętej metodzie liczenia terminów oraz być spójne z celem ustawy, tj. uporządkowaniem kolejki przyłączeniowej i eliminowaniem projektów bez realnego postępu.

Proponowane zmiany polegają na rezygnacji z liczenia terminów od dnia wejścia w życie ustawy na rzecz wskazania konkretnej daty kalendarzowej. Takie rozwiązanie zwiększa pewność prawną oraz przewidywalność regulacji przejściowych, eliminując ryzyko interpretacyjne związane z niepewnością co do momentu rozpoczęcia biegu terminów. Uzasadnienie to dotyczy wszystkich propozycji zmian terminów w niniejszym projekcie.

Proponuje się rezygnację ze zmiany w art. 1 pkt 1 lit. c tiret drugie, gdyż ust. 8a określa sposób kalkulacji zaliczki, natomiast ust. 8b wprowadza ograniczenia tej wartości, zapewniając jej proporcjonalność do rzeczywistej opłaty za przyłączenie. W konsekwencji regulacja w ust. 8b nie może funkcjonować bez przepisów ust. 8a, w związku z czym nie ma potrzeby dodatkowych zmian w tym zakresie.

Celem wprowadzenia ust. 1a w art. 11 jest zapewnienie spójnego i jednolitego traktowania podmiotów zawierających umowy o przyłączenie w okresie przejściowym, poprzez objęcie jego zakresem również umów zawartych po dniu 30 kwietnia 2026 r. na podstawie wcześniej wydanych warunków przyłączenia. Rozwiązanie to eliminuje nieuzasadnione różnice w obciążeniach finansowych wynikające wyłącznie z momentu zawarcia umowy, zapobiegając sytuacjom, w których podmioty znajdujące się w analogicznym stanie faktycznym ponosiłyby znacząco odmienne koszty.

Propozycja zmian w art. 38 pkt 2 wynika z potrzeby zapewnienia spójności i przejrzystości regulacji dotyczących *vacatio legis*. Kwestie związane z wejściem w życie oraz stosowaniem przepisów w czasie zostały już kompleksowo uregulowane w art. 1, w związku z czym ich powielanie w innych jednostkach redakcyjnych jest zbędne i może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych. Usunięcie tego przepisu eliminuje ryzyko niespójności oraz zapewnia jednoznaczność regulacji dotyczących *vacatio legis*.

Celem wprowadzenia nowego przepisu przejściowego jest domknięcie luki regulacyjnej pomiędzy dniem 30 kwietnia 2026 r. a dniem wejścia w życie niniejszej ustawy poprzez objęcie nowymi zasadami także stanów faktycznych powstałych w tym okresie. Brak takiej regulacji prowadziłby do niespójności stosowania. Proponowane rozwiązanie zapewnia jednolite stosowanie nowych regulacji, zwiększa przewidywalność oraz eliminuje arbitralne różnice w traktowaniu analogicznych stanów faktycznych.